

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 22.479 van 30 januari 2009
in de zaak RvV X II

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE Ilde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 24 november 2008 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 3 oktober 2008 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 23 december 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 januari 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. POKORNY, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

1.1. Verzoeker, die verklaarde op 15 maart 2008 het Rijk te zijn binnengekomen, werd dezelfde dag in het bezit gesteld van een aankomstverklaring die geldig was tot 14 juni 2008.

1.2. Bij schrijven gedateerd op 28 maart 2008 diende verzoeker een aanvraag in om, in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het

grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), tot een verblijf gemachtigd te worden.

1.3. Op 3 oktober 2008 nam de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk verklaard wordt. Deze beslissing is gemotiveerd als volgt:

“(...)in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Redenen:

De aangehaalde elementen vormen geen buitengewone omstandigheid waarom de betrokkene de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van ophoud in het buitenland.

Het feit dat betrokkene bijna twee jaar in België zou verblijven, geen asiel heeft aangevraagd, geïntegreerd zou zijn in de Belgische samenleving, ernstige inspanningen zou geleverd hebben om Nederlands te leren, een Spaanse verblijfsvergunning heeft, vormen geen buitengewone omstandigheden die het indienen van een aanvraag in België zou rechtvaardigen.

De elementen met betrekking tot de integratie kunnen het voorwerp uitmaken van een eventueel onderzoek conform art.9 van de wet van 15.12.1980, gewijzigd door de wetten van 15.09.2006 en 27.12.2006.

Het gegeven dat betrokkene geen asiel heeft aangevraagd is het gevolg van een eigen keuze van betrokkene.

Betrokkene verklaart bijna 2 jaar in België te verblijven. Uit zijn administratief dossier blijkt dat hij België is binnengekomen op 15.03.2008 en werd hij in het bezit gesteld van een aankomstverklaring geldig tot 14.06.2008.

Het gegeven dat betrokkene een verblijfsvergunning heeft voor Spanje vormt geen buitengewone omstandigheid. Betrokkene toont niet aan waarom hij geen aanvraag kan indienen bij de Belgische diplomatieke post in Spanje. Verder toont betrokkene niet aan in welke mate het vrij verkeer van goederen en diensten binnen de E.U. zou zijn geschonden.

Niets verhindert betrokkene zich te schikken naar de in voege zijnde wetten met betrekking tot de toegang, het verblijf en de vestiging op het Belgische grondgebied, te weten: het vereiste vragen bij de diplomatieke overheden bevoegd voor het verblijf. (...)”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Gegrondheid van het beroep.

2.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de motiveringsplicht zoals deze voortvloeit uit de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) en van de beginselen van behoorlijk bestuur.

2.1.1. Er dient te worden gesteld dat de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 voorzien dat de beslissingen van de besturen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de

motivering de juridische en de feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn. Deze uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het begrip "afdoende", zoals vervat in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing duidelijk de determinerende motieven aangeeft op grond waarvan deze is genomen. In de motivering van de bestreden beslissing wordt, met verwijzing naar artikel 9bis, van de Vreemdelingenwet, vastgesteld dat de door verzoeker aangehaalde elementen geen buitengewone omstandigheden vormen die toelaten te besluiten dat hij zijn aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure, namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor zijn verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland. Er wordt tevens toegelicht waarom de door verzoeker aangebrachte gegevens niet weerhouden worden als buitengewone omstandigheden. Deze motivering is pertinent en draagkrachtig. De Raad besluit derhalve dat verzoeker niet duidelijk maakt op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hem bestreden beslissing is gebaseerd, derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht (RvS 26 maart 2002, nr. 105.103,).

2.1.2. In zoverre verzoeker aanvoert dat de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid zijn beslissing gebaseerd heeft op incorrecte gegevens, voert hij de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker stelt dat zijn raadsman hem bij de voorbereiding van zijn aanvraag om tot een verblijf gemachtigd te worden verkeerd moet begrepen hebben en hierdoor ten onrechte in de desbetreffende aanvraag werd gesteld dat geen asielprocedure werd opgestart en geen identificatienummer werd vermeld. Hij stelt dat de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid deze vergissing had dienen op te merken en de bestreden beslissing in rechte niet te verantwoorden is nu geoordeeld werd op gronden die hem volstrekt onduidelijk zijn.

Er dient te worden vastgesteld dat de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid een beslissing genomen heeft op basis van de gegevens die verzoeker meedeelde in zijn aanvraag om tot een verblijf gemachtigd te worden. Door achteraf te beweren dat hij eigenlijk incorrecte inlichtingen verschaft heeft aan het bestuur toont hij niet aan dat het bestuur op kennelijk onredelijke of onwettige wijze tot het besluit is gekomen dat er geen buitengewone omstandigheden werden aangevoerd die zouden toelaten dat de aanvraag om tot een verblijf gemachtigd te worden in België wordt ingediend.

Verzoeker maakt geen schending van de materiële motiveringsplicht of enig ander beginsel van behoorlijk bestuur aannemelijk.

Het enig middel is ongegrond.

2.2. Verzoeker heeft geen gegrond middel tot nietigverklaring aangevoerd. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig januari tweeduizend en negen door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN.

G. DE BOECK.